

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

langt ud, forrige Gang han havde Ordet, og derfor kan jeg blive hurtigt færdig med den. Det ærede Medlem bør imidlertid ikke glemme, at i sin Tale før udtalte han til den højtærede Landbrugsminister: Det er jo godt nok med Undskyldningsgrunde, men her gælder Snak ikke længere; nu maa der tages fat med haard Haand, saaledes at man faar opklaret, hvor Fejlen ligger. At det skal være saglig Tale, kan jeg ikke indse. (Løje: Det er frit oversat!). Ja, det er frit oversat, men det er rigtigt, det er Konklusionen af det ærede Medlems Tale.

Det ærede Medlem erkender nu, at han ikke har været med til at skabe stor Optimisme, tværtimod. Det ærede Medlem citerede en Tale, han har holdt, hvori han har sagt, at vi var paa Forsøgsstadiet. Ja, hvis det ærede Medlem havde husket det, da han holdt sin første Tale, var han ikke kommet ud paa de vilde Veje, han kom ud paa. Han erkender altsaa, at vi er paa Forsøgsstadiet, og det er ganske givet, at saa længe man er det, kan der indtræffe de Uheld, der her har været Tale om.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde nævnt mange Tal, og det var der ingen Grund til. Nej, der er ikke Grund til at nævne, at det, man begyndte med, var 50 000 Doser om Aaret, medens vi nu er naaet op til 1 Million eller deromkring. Men naturligvis, man skal ikke regne med Tallene, naar de ikke passer en, og naar det ærede Medlem i Dag skulde fremsætte en sønderlemmende Kritik paa Grundlag af, at der ikke var tilstrækkelig Vaccine, forstaar jeg godt, at disse Tal ikke er saa rare at blive præsenteret for.

Det ærede Medlem spørger: Hvad er Grunden til, at forskellige Produktioner er giftige? Jeg kan ikke svare paa det, siger det ærede Medlem. Det er der egentlig heller ingen, der forlanger af det ærede Medlem. Det er her gjort gældende, at Videnskabsmændene ikke staar uforstaaende over for dette, at en Produktion af denne Art kan blive giftig, men ingen kan paavise, hvad Aarsagen er til, at nogle Produktioner bliver gode og andre ikke, skønt man arbejder med samme Stof og anvender samme Behandlingsmaade. Jeg synes derfor, man skal være noget varsom med sin Kritik.

Det ærede Medlem siger, at der er ingen Grund til at overrose nogen her, det kan man gøre ved anden Lejlighed. Hvis ikke det ærede Medlem sammen med Folk uden for Rigsdagen havde søgt at trække ned, hvor der er Grund til at yde Anerkendelse, vilde jeg heller ikke have rost

nogen i Dag, men jeg mente, det var min Pligt ud fra det Kendskab, jeg har til Forholdene, at gaa ind for de Folk, der har gjort det store Arbejde, og jeg takker ogsaa de ærede Medlemmer og Ministre, der har udtalt en virkelig Anerkendelse over for de Folk, der har udført dette Arbejde.

Jens Thomsen: Landbrugsministeren udtalte, at min Paastand om, at Forsikringen skulde have sin Anpart uden Hensyn til, om de forsikrede havde Krav paa et personligt Tilskud, var urigtig. Dette maa jeg bestride. I § 3 i Loven staar der, at Forsikringen skal have de tre Fjerdedele af Statens Tilskud, og det var en udtrykkelig Aftale, at den skulde have det uden Hensyn til, om de enkelte kunde faa et personligt Tilskud. Jeg vil gerne spørge Landbrugsministeren, om han finder det rimeligt, at de fattige Medlemmer af en Forsikring skal have yderligere Bekostning, fordi en af deres Kolleger er mere velhavende end de — jeg synes det er helt urimeligt.

Indenrigsministeren udtalte, at det ikke havde sin Rigtighed med den Forsinkelse, jeg omtalte, og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal. Jeg maa bestride baade Ministerens og det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende. Jeg vil dokumentere Landbrugsministerens Ansvar for Forsinkelsen, ogsaa for at bevise, at Ministeren har misbrugt en Erklæring fra Dr. Schmidt til at beskyldte en Modstander for at være fremkommet med en usandfærdig Beskyldning mod Ministeren.

Da Dr. Schmidt i Januar 1937 henvendte sig til Landbrugsministeren for at faa Forsøgene med Mund- og Klovesyge udvidet, mødte han Afslag og en kold Skulder hos Ministeren, men da Dr. Schmidts nu verdensberømte Vaccine var anerkendt i Tyskland, vilde Landbrugsministeren benægte denne Afvisning. Af Dr. Schmidt har jeg i en Telefonsamtale faaet oplyst, at han i Januar 1937 havde en Samtale med Landbrugsministeren for at faa de nødvendige Midler til Forsøgene med Mund- og Klovesyge, men han blev afvist. Under Behandlingen af Loven om Statens Tilskud til Dyr, der er døde af Mund- og Klovesyge, benægtede Ministeren Samtalen med Dr. Schmidt, men da det blev sagt, at Oplysningerne om denne Samtale stammede fra Dr. Schmidt, havde Ministeren intet at tilføje. For at sikre mig mod Misforstaaelser fik jeg imidlertid Redaktør Schmidt til at tage en Samtale med Dr. Schmidt om hans Samtale med Ministeren for at være sikker